

harm to health of the state, and what is the most important – is one of the main factors of aggravation of situation in general. The problem of the narcotics spread among minors and criminal offenses committed in a state of narcotic intoxication are being considered as a problem of the criminal policy of Ukraine. The interrelation of drug crime, committed in a state of narcotic intoxication, generates criminal business – drug trafficking, one of the forms of organized crime. The attention is paid to the danger of the spreading of the narcotics crime, which attracts nearby persons, including minors to take drugs.

Key words: drug addiction, narcotism, minors, opposition, criminality, law enforcement bodies, the operational search activity.

Стаття надійшла 22 червня 2015 р.

УДК 343.16

С. В. Нагачевський

ФУНКЦІЇ СЛІДЧОГО СУДДІ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Зауважено, що основою судово-правової реформи, яка здійснюється в Україні, є переформування специфіки діяльності суду. Водночас змінюється призначення і діяльність інших державних органів та інститутів. У зв'язку з цим законодавець по-новому окреслив роль органів досудового розслідування, прокурора, суду, особливо слідчого судді в кримінальному провадженні, зокрема їх повноваження і вплив на права і свободи учасників кримінального провадження. Висвітлено теоретичні та практичні проблеми визначення функціональної діяльності слідчого судді. Виділено три кримінально-процесуальні функції під час здійснення досудового розслідування слідчим суддею: забезпечення законності та обґрунтованості обмеження прав і свобод учасників кримінального провадження та інших осіб; судовий контроль; проведення слідчих дій з метою забезпечення доказів.

Підкреслено, що слідчий суддя, крім здійснення судового контролю, має значно більше повноважень. Із діяльності слідчого судді контролем (із певними зауваженнями) можна назвати розгляд скарг на дії, бездіяльність, рішення слідчого, прокурора та перевірку підстав для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді, перевірку підстав для проведення негласної слідчої (розшукової) дії у виняткових невідкладних випадках.

Ключові слова: слідчий суддя, повноваження, кримінально-процесуальні функції, судовий контроль, забезпечення доказів.

Постановка проблеми. Однією з новацій нового КПК є суттєве розширення функцій суду щодо контролю за дотриманням прав

і свобод сторін кримінального провадження під час досудового розслідування, а також запровадження з цією метою інституту слідчого судді як особи, яка спеціально уповноважується на здійснення такого контролю. Ключовою і абсолютно новою для вітчизняного кримінального процесуального законодавства фігурою, яка уповноважується новим законом, є слідчий суддя. Ця новела порушила перед наукою та практикою питання з'ясування функцій слідчого судді під час здійснення досудового розслідування. Це зумовлює необхідність системного вивчення означеної проблеми з позицій захисту прав людини в кримінальному судочинстві та розширення змагальності на досудовому розслідуванні у кримінальному провадженні з урахуванням позитивного міжнародного досвіду дії інституту слідчого судді.

Стан дослідження. Проблему визначення кримінально-процесуальної функції суду (судді) у досудовому провадженні досліджували такі вчені, як В. А. Азаров, В. М. Бозров, В. Д. Бринцев, Ю. М. Грошевий, М. В. Гузела, Н. В. Ковальова, І. Г. Курільчук, М. Н. Куцин, В. Т. Маляренко, Е. Манівлець, Н. Г. Муратова, І. Л. Петрухін, В. Н. Півненко, Б. В. Романюк, М. Д. Савенко, Ю. В. Скрипіна, О. А. Струць, І. Ю. Таричко, О. О. Тищенко, А. Р. Туманянц, В. І. Чорнобук, О. Г. Шило та ін. Однак єдиного підходу до визначення функції або функцій суду (судді) у досудовому провадженні не сформовано. Проблематику повноважень і функціональної спрямованості діяльності слідчого судді в Україні розглядали А. Н. Гаркуша, Ю. М. Грошевий, В. В. Добрянський, С. І. Дячук, Р. Б. Єзерський, Т. В. Каткова, В. Т. Маляренко, М. А. Маркуш, С. Міщенко, Н. П. Сиза, П. П. Пилипчук, Ю. В. Скрипіна, О. С. Ткачук, А. Р. Туманянц, В. І. Чорнобук, О. Г. Шило та ін.

Повноваження слідчого судді сягають за межі здійснення тільки судового контролю, а функціональна діяльність, ураховуючи наявні у нього повноваження, не є монофункціональною. Саме тому **мета** цієї статті – визначення функціональної діяльності слідчого судді у досудовому розслідуванні на підставі класифікації його повноважень за предметним критерієм.

Виклад основних положень. Новий Кримінальний процесуальний кодекс України (КПК України) 2012 р. закріпив існування нового суб'єкта кримінального провадження – слідчого судді. Слідчий суддя – це суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні та у випадку, передбаченому статтею 247 КПК, – голова чи за його визначенням інший суддя Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційного суду

області, міст Києва та Севастополя. Слідчий суддя (слідчі судді) у суді першої інстанції обирається зборами суддів зі складу суддів цього суду (п. 18 ст. 3 КПК). КПК, визначивши таку діяльність слідчого судді, як «здійснення судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні», підтримав найбільш поширену у доктрині кримінального процесуального права наукову позицію про функціональну діяльність суду (судді) у досудовому провадженні. Однак у літературі слушно зазначено, що такий підхід викликає певні зауваження, оскільки поняття «судового контролю» не отримало ані термінологічного, ані суттєвого визначення і у вказаній статті, і взагалі в нормах кримінально-процесуального закону [1, с. 311].

Ще до прийняття нового КПК України вчені класифікували повноваження слідчого судді [2, с. 68, 83]. Ю. Скрипіна стверджує, що процесуальна функція слідчого судді характеризується певною специфікою і може бути визначена як забезпечення законності й обґрунтованості обмеження конституційних прав і свобод людини. З погляду на це, вона охоплює два елементи (напрями) діяльності слідчого судді: 1) охорону прав і свобод людини шляхом превенції, тобто недопущення їх протиправного та необґрунтованого обмеження; 2) захист прав і свобод людини, тобто їх відновлення у випадку порушення [2, с. 60–61]. Здійснення слідчим суддею кримінально-процесуальної функції щодо забезпечення законності та обґрунтованості обмеження конституційних прав і свобод людини на досудовому провадженні у кримінальній справі обґрунтовується і іншими вченими [3; 4, с. 313]. Н. П. Сиза, аналізуючи новий КПК України 2012 р., поділяє повноваження слідчого судді на п'ять груп залежно від змісту і характеру питань, вирішення яких віднесено законом до компетенції слідчого судді: 1) вирішення питань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 2) вирішення питань про проведення слідчих (розшукових) дій; 3) вирішення питань про проведення негласних слідчих (розшукових) дій; 4) розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора під час досудового розслідування; 5) вирішення інших процесуальних питань, що потребують неупередженого розгляду [5]. Враховуючи загальне визначення кримінально-процесуальних функцій як основоположних підсистемних видів (частин компонентів, напрямів) кримінально-процесуальної діяльності, вчена стверджує, що забезпечення законності та обґрунтованості обмеження конституційних прав і свобод людини на досудовому провадженні у кримінальній справі охоплюється поняттям функції судового контролю у кримінальному процесі [5]. Ю. Грошевий та А. Туманянц обґрунтовують таку класифікацію повноважень слідчого

судді за їх процесуальною спрямованістю: повноваження під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження у досудовому розслідуванні; повноваження у проведенні процесуальних дій, що обмежують конституційні права людини; повноваження під час розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування; інші процесуальні повноваження слідчого судді, спрямовані на забезпечення процесуальних прав суб'єктів кримінального провадження [6, с. 116–117]. Для чіткого визначення та обґрунтування монофункціональної або поліфункціональної діяльності слідчого судді слід насамперед класифікувати його повноваження за предметним критерієм. Досліджуючи повноваження слідчого судді у кримінальному провадженні за новим КПК України 2012 р., їх можна класифікувати за предметним критерієм на такі групи: 1) дозвільні повноваження (пов'язані із вирішенням питань про проведення слідчих (розшукових) дій, які обмежують конституційні права особи (ч. 2 ст. 166, ч. 2 ст. 234, ч. 2 ст. 237, ч. 5 ст. 240 КПК та ін.); 2) повноваження із забезпечення законності та обґрунтованості застосування заходів кримінально-процесуального примусу; 3) повноваження зі здійснення судового контролю (у вузькому значенні); 4) повноваження із забезпечення доказів у кримінальному провадженні; 5) повноваження, пов'язані із міжнародним співробітництвом; 6) допоміжні повноваження. Отож, у окрему групу виділено повноваження зі здійснення судового контролю (у вузькому значенні порівняно із п. 18 ст. 3 КПК), який у цьому аспекті можливо визначити як здійснювану у встановленому кримінальним процесуальним законом порядку діяльність слідчого судді з розгляду та вирішення скарг на дії, бездіяльність, рішення слідчого, прокурора, а також перевірка слідчим суддею законності рішення про провадження процесуальної дії. Ці повноваження охоплюють: вирішення скарг учасників кримінального провадження (ст.ст. 303–307 КПК); перевірку підстав для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді (ч. 3 ст. 233 КПК); перевірку підстав для проведення негласної слідчої (розшукової) дії у виняткових невідкладних випадках (ч. 2, 3 ст. 250 КПК). Що стосується повноважень із забезпечення доказів («депонування доказів», за висловлюванням В. Точилівського, щодо ст. 225 КПК [7]), то вони пов'язані із наданням слідчому судді повноважень самостійно збирати фактичні дані (і вони можуть бути використані як докази у судовому провадженні) та забезпечувати проведення деяких слідчих дій за клопотанням сторони захисту для забезпечення реалізації принципу змагальності.

Крім того, на спрямованість цих повноважень на забезпечення доказів указує те, що фактичні дані, що отримані слідчим суддею при допиті, є доказами і можуть бути використані в обґрунтуванні вироку (за ухвалення судового рішення за результатами судового розгляду кримінального провадження суд може не врахувати докази, отримані в порядку ст. 225 КПК, лише навівши мотиви такого рішення – ч. 3 ст. 225 КПК; суд може обґрунтовувати свої висновки лише на показаннях, які він безпосередньо сприймав під час судового засідання або отриманих у порядку, передбаченому статтею 225 КПК – ч. 4 ст. 95 КПК). Це, безумовно, стосується тільки проведення слідчим суддею допитів.

Отже, до повноважень слідчого судді із забезпечення доказів слід віднести: допит свідка, потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні (ст. 225 КПК); залучення експерта за клопотанням сторони захисту (ст. 244); вирішення питання про використання інформації про ознаки кримінального правопорушення, отриманої в результаті проведення негласної слідчої (розшукової) дії, в іншому кримінальному провадженні (ст. 257).

Отже, у цілому слід погодитися із тим, що слідчий суддя, крім здійснення судового контролю, має значно більше повноважень [1, с. 314]. Справді, з усієї діяльності слідчого судді контролем (із певними зауваженнями) можна назвати розгляд скарг на дії, бездіяльність, рішення слідчого, прокурора та перевірку підстав для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді (ч. 3 ст. 233); перевірку підстав для проведення негласної слідчої (розшукової) дії у виняткових невідкладних випадках (ч. 2, 3 ст. 250). Ні дозвільні повноваження, ані забезпечення законності та обґрунтованості застосування заходів кримінально-процесуального примусу ознак контролю (у його загальноправовому розумінні) не мають. У науковій літературі слушно відзначається, що детальний аналіз діяльності суду в стадії досудового розслідування свідчить, що суд здійснює не лише охорону і захист конституційних прав осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а й реалізує окрему (самостійну) функцію контролю, яка полягає у перевірці процесуальних дій та рішень осіб, які здійснюють провадження у справі за скаргами учасників процесу [8, с. 65; 9, с. 154]. Слід підтримати позицію про різну правову природу напрямів діяльності суду (за КПК 1960 р.) та слідчого судді у досудовому розслідуванні. Судова діяльність у досудовому розслідуванні є певною, неоднорідною за правовою природою діяльністю, яка проявляється у декількох напрямках, які є кримінально-процесуальними функціями слідчого судді, а саме: функції

забезпечення законності та обґрунтованості обмеження прав і законних свобод учасників кримінального провадження та інших осіб (проявляється у дозвільних повноваженнях і повноваженнях із забезпечення законності та обґрунтованості застосування заходів кримінально-процесуального примусу); судовому контролю (проявляється у повноваженнях із вирішення скарг учасників кримінального провадження (ст.ст. 303–307 КПК); перевірі підстав для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді (ч. 3 ст. 233); перевірці підстав для проведення негласної слідчої (розшукової) дії у виняткових невідкладних випадках (ч. 2, 3 ст. 250); функції проведення слідчих (розшукових) дій з метою забезпечення доказів. Виокремлення функції забезпечення законності та обґрунтованості обмеження прав і законних свобод учасників кримінального провадження та інших осіб та функції судового контролю обґрунтовано різною правовою природою повноважень слідчого судді. Так, за клопотаннями слідчого прокурора слідчий суддя може дати дозвіл на провадження певної процесуальної дії, яку провадитимуть слідчий, прокурор, співробітник оперативного підрозділу. Цю діяльність не можна назвати контролем, оскільки на етапі розгляду та вирішення клопотання ще не існує тієї діяльності, яку можна контролювати, а контроль, як уявляється, може бути лише наступним, що впливає з ознаки зовнішності контролю. Це стосується і повноважень із забезпечення законності та обґрунтованості застосування заходів кримінально-процесуального примусу, які також мають попередній характер. Отже, ознака попереднього або наступного характеру діяльності слідчого судді дозволяє, по-перше, стверджувати про реалізацію слідчим суддею окремої функції забезпечення законності та обґрунтованості обмеження прав та свобод учасників кримінального провадження та інших осіб (що проявляється у дозвільних повноваженнях і повноваженнях із забезпечення законності та обґрунтованості застосування заходів кримінально-процесуального примусу), і відмежувати її від функції судового контролю, оскільки відповідні судово-контрольні повноваження завжди мають наступний характер і пов'язані із оцінкою дій, бездіяльності та рішень, що вже були здійснені.

Проаналізуємо функції проведення слідчих (розшукових) дій з метою забезпечення доказів. Н. Сизою допит свідка чи потерпілого в судовому засіданні за клопотанням сторони кримінального провадження (ст. 225) та доручення проведення експертизи експертній установі, експерту або експертам за клопотанням сторони захисту (ч. 3 ст. 243, ст. 244) віднесено до повноважень вирішення питань про проведення слідчих (розшукових) дій [5]. Вирішення питань про визнання

отриманих фактичних даних допустимими доказами відносить до інших повноважень слідчого судді [4, с. 313]. Однак, як уявляється, можна виділити повноваження із забезпечення доказів у окрему кримінально-процесуальну функцію слідчого судді. Цей напрям діяльності слідчого судді має специфічний предмет – забезпечення допустимості доказів із метою їх використання у судовому провадженні. Як зазначалося, цей напрям діяльності пов'язаний із наданням слідчому судді повноважень самостійно збирати фактичні дані (і вони можуть бути використані як докази у судовому провадженні) та забезпечувати проведення деяких слідчих дій за клопотанням сторони захисту для забезпечення реалізації принципу змагальності. Сутність повноважень слідчого судді із забезпечення доказів полягає у тому, що слідчий суддя особисто проводить слідчу (розшукову) дію або визнає необхідним її проведення для забезпечення отримання доказів, які не можуть бути отримані сторонами чи стороною, або їх отримання утруднено. Протоколи допитів, проведених слідчим суддею, є судовими доказами і використовуються у судовому розгляді, зокрема в обґрунтуванні судового рішення. Подібні повноваження у судді в досудовому провадженні існують і у інших країнах, наприклад у Німеччині. Складно погодитись із віднесенням цих повноважень до вирішення питань про проведення слідчих (розшукових) дій [5], оскільки метою їх є не перевірка законності та обґрунтованості потенційних обмежень прав і свобод, як у розгляді та вирішенні клопотань про: обшук житла чи іншого володіння особи (ч. 2 ст. 234); огляд житла чи іншого володіння особи (ч. 2 ст. 237); слідчий експеримент, що проводиться в житлі чи іншому володінні особи (ч. 5 ст. 240). Мета цих процесуальних дій – не охорона прав і свобод учасників кримінального провадження, а забезпечення можливості подання до суду допустимих доказів, подання яких у майбутньому буде утруднено або унеможливлено. Саме тому слід указати на самостійний характер цих повноважень і на можливість виділення окремої кримінально-процесуальної функції – проведення слідчих дій з метою забезпечення доказів, яка за векторністю відрізняється і від функції судового контролю, і від функції забезпечення законності та обґрунтованості обмеження прав і законних свобод учасників кримінального провадження та інших осіб.

Висновки. Слідчий суддя – це суддя, уповноважений забезпечувати законність та обґрунтованість обмеження конституційних прав і свобод людини на досудовому розслідуванні у кримінальному провадженні, до компетенції якого належить прийняття рішення про застосування заходів кримінально-процесуального примусу, проведення

слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, що обмежують конституційні права людини, розгляд скарг на дії (бездіяльність) та рішення особи, яка провадить дізнання, слідчого та прокурора. З уваги на призначення слідчого судді в кримінальному процесі, всі слідчі (розшукові) та інші дії, які обмежують конституційні права людини, повинні проводитися виключно за його рішенням. Тому й в тих невідкладних випадках, коли слідчий має право провести процесуальні дії без відповідного рішення слідчого судді, останній має бути негайно повідомлений про них і з урахуванням конкретних обставин прийняти рішення про визнання отриманих фактичних даних допустимими доказами. Як гарант забезпечення прав і свобод людини на досудовому провадженні у кримінальній справі, слідчий суддя повинен мати такі важелі, які би надавали йому реальну можливість здійснювати контроль за законністю провадження.

1. Ковальова Н. В. Слідчий суддя, як представник судової влади під час досудового провадження / Н. В. Ковальова // Актуальні проблеми застосування нового кримінального процесуального законодавства України та тенденції розвитку криміналістики на сучасному етапі: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 5 жовт. 2012 р.) / МВС України; Харк. нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України. – Х.: ХНУВС, 2012. – 668 с. – (Препринт / МВС України; Харк. нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України; 2012). – С. 311–314.

2. Скрипіна Ю. В. Слідчий суддя в системі кримінально-процесуальної діяльності (порівняльно-правове дослідження): дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / Юлія Валеріївна Скрипіна. – Х., 2008. – 219 с.

3. Ткачук О. С. Повноваження слідчого судді у кримінальному процесі України / О. С. Ткачук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dduvs.dp.ua/assets/files/news3/KPK/material.doc>

4. Єзерський Р. Роль слідчого судді згідно Кримінально-процесуального кодексу України / Р. Єзерський // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: матеріали XIX звітної науково-практичної конференції (Львів, 7–8 лютого 2013 р.). – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2013. – С. 312–314.

5. Сиза Н. П. Повноваження слідчого судді щодо здійснення судового контролю у кримінальному процесі України / Н. П. Сиза [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n2/12snpkpu.pdf>

6. Кримінальний процес: підручник / Ю. М. Грошевий, В. Я. Тацій, А. Р. Туманянц та ін.; за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. – Х.: Право, 2013. – 824 с.

7. Точилковский В. Новый УПК Украины – гибридный процессуальных моделей / В. Точилковский [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://interjustice.blogspot.com/2013/02/blog-post_23.html

8. Філін Д. Функції суду в досудових стадіях кримінального процесу / Д. Філін // Право України. – 2005. – № 1. – С. 63–65.

9. Шило О. Г. Завдання й функції суду в кримінальному судочинстві України / О. Г. Шило // Проблеми законності. – 2008. – Вип. 94. – С. 148–157.

10. Гловюк И. В. Функциональная направленность деятельности следственного судьи / И. В. Головюк // Ученые записки Таврического национального университета имени В. И. Вернадского. Серия: Юридические науки. – 2013. – Т. 26 (65). – № 2–1. – Ч. 2. – С. 303–309.

Нагачевский С. В. Функции следственного судьи при осуществлении досудебного расследования

Отмечено, что основой сердцевины судебно-правовой реформы, которая проводится в Украине, является перформатирование специфики деятельности суда. Одновременно меняется назначение и деятельность других государственных органов и институтов. В связи с этим законодатель по-новому очертил роль органов досудебного расследования, прокурора, суда, особенно следственного судьи в уголовном производстве, в частности их полномочий и влияние на права и свободы участников уголовного производства. Освещено теоретические и практические проблемы определения функциональной деятельности следственного судьи. Выделены три уголовно-процессуальные функции при осуществлении досудебного расследования следственным судьей: обеспечения законности и обоснованности ограничения прав и свобод участников уголовного производства и других лиц; судебный контроль; проведения следственных действий с целью обеспечения доказательств. Подчеркнуто, что судья, кроме осуществления судебного контроля, имеет значительно больше полномочий. Действительно, со всей деятельностью следственного судьи контролем (с определенными замечаниями) можно назвать рассмотрение жалоб на действия, бездействие, решения следователя, прокурора и проверку оснований для проникновения в жилище или другое владение лица без постановления следственного судьи, проверку оснований для проведения негласного следственного (розыскного) действия в исключительных неотложных случаях.

Ключевые слова: следственный судья, полномочия, уголовно-процессуальные функции, судебный контроль, обеспечение доказательств.

Nahachevsky S. V. The functions of the investigating judge in the exercise of pre-trial investigation

It is noted that the basis of judicial reform, which is held in Ukraine is reforming the specifics of the court activity. However, the purpose and activities of other state bodies and institutions are being changed.

In this regard, the legislator saw the new role of the pre-trial investigation, the prosecutor, the court, and especially the investigating judge in criminal proceedings, including their powers and influence on the rights and freedoms of participants in criminal proceedings. The article deals with theoretical and practical problems of determining the functional activity of the investigating judge. Three criminal proce-

dural functions are distinguished during the preliminary investigation by the investigating judge: ensuring the legality and validity of restrictions on rights and freedoms of the participants of criminal proceedings and other persons; judicial review; the investigation to provide evidence.; judicial review; the function of the investigation to provide evidence. So, in general, it should accept the fact that the investigating judge doing judicial control has considerably more power. Indeed, with all activities of the investigating judge control (with certain remarks) can be called complaints against actions, inaction, decisions of investigator, prosecutor and verification of the grounds for entry into a dwelling or other property without approval to check the investigating judge for tacit investigative (detective) action in exceptional urgent cases. There is neither licensing authority nor ensure the legality and validity of the use of measures of criminal procedure compulsion, control features (in its general legal sense).

Key words: *investigating judge, powers, functions of criminal procedure, judicial review, providing evidence.*

Стаття надійшла 22 вересня 2015 р.

УДК 343.163:343.14

А. І. Палюх

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОКУРОРОМ СВОЇХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ПІД ЧАС ДОКАЗУВАННЯ НА ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ

На підставі розгляду уявлень про доказування у кримінальному провадженні, КПК України розкрито особливості реалізації прокурором повноважень під час доказування у досудовому розслідуванні. Розкрито сутність управлінських відносин між прокурором – процесуальним керівником досудовим розслідуванням і слідчим. Сформульовано пропозиції щодо вдосконалення діяльності прокурора шляхом систематичного вивчення ним планів розслідування, що складаються слідчим, та з урахуванням давання вказівок у кримінальному провадженні.

Ключові слова: *прокурор, прокурорський нагляд у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, досудове розслідування, доказування, форма участі прокурора у доказуванні під час досудового розслідування.*

Постановка проблеми. Посилення ролі прокурорів у діяльності сторони обвинувачення шляхом наділення їх повноваженнями здійснення нагляду у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням (ч. 2 ст. 36 КПК України) вимагає дослідження особливостей реалізації ними своїх процесуальних повноважень. До цього спонукає